

Queda feina per fer

Un Llagostera inofensiu cau fins a l'última posició de Segona A en perdre contra el Tenerife per culpa de dos gols de Suso

Samu de los Reyes persegueix Suso, l'autor dels dos gols del Tenerife.

CARLES ROSELL PALAMÓS

Queda molta feina per fer. Moltíssima. Si el Llagostera vol salvar la categoria, té marge de maniobra de sobres. Ara bé, ha de reaccionar. Ahir, contra el Tenerife, va demostrar per què ocupa l'última posició de la taula. Sense idees en atac, del tot inofensiu, va permetre que Suso Santana, jugador del Tenerife, decidís un duel força gris amb dues accions calcades.

I això que Oriol Alsina, divendres, semblava tenir ben clara la recepta de les victòries. Parlava de recuperar la "intensitat" i també el "coratge" que el seu equip havia mostrat contra l'Alabès en Lliga i davant l'Albacete a la Copa. Al Llagostera se'l va veure amb ganes. Intens, sí. També amb coratge. Però sense gols, és impossible guanyar. I sense generar ocasions, els gols no arribaran mai. Ahir,

contra un Tenerife també necessitat, els blaugrana van anar sobrats de ganes, però els va faltar encert. En la possessió, a l'hora de fer l'última passada, al moment de generar oportunitats de gol... Segurs i expeditius al darrere, com sol ser habitual, els llagosterencs van mantenir a ratlla les incursions de Suso Santana, l'home més perillós dels canaris, i van evitar que Pedro Martín o Lozano rematessin ni una sola vegada entre els tres pals. Com a mínim, abans del descans. Fins aquí, tot correcte. Ara bé, a l'altra banda, als d'Alsina els va faltar espurna. Idees. Futbol.

Incomptables pilotes cap amunt, un rebuig rere l'altre, passades sense sentit i un grapat de pilotes perdudes van ser les protagonistes d'una primera meitat grisa, lletja i força fluixa d'un Llagostera que pràcticament no va inquietar la porteria del Tenerife. I quan ho va fer, per exemple al quart d'hora, l'àrbitre va invalidar la perillosa rematada de Jesús Imaz a l'entendre que el lleidatà s'havia generat l'espai fent falta. Ni un sol xut entre els tres pals amb cara i ulls. L'ocasió més clara va arribar quan passaven dos minuts de la mitja hora. Juanjo, gairebé sense voler-ho, va rematar amb l'interior del peu una pilota centrada amb força al cor de l'àrea. El seu xut, amb cert suspens i sense que ningú el pogués tallar, va marxar per ben poc al costat del pal dret de la porteria. Abans, el poc públic que va citar-se al Palamós-Costa Brava es va avorrir de valent. Gairebé no va veure arribades del seu equip: Mosquito pentinava una pilota fàcil per Dani Hernández al minut 3, el brasiler va repetir intencions poc després amb el mateix resultat i al 25 Tito xutava molt desviat. Una espectacular sotana d'Imaz a tocar de la línia de banda va ser una de les accions que més va animar a la parròquia local, que esperava alguna mena de reacció després del descans.

Tres quarts del mateix pensarien els seguidors del Tenerife que seguien el partit des de casa seva. Raül Agné va fer l'enèsim experiment del curs i va sortir amb un 4-3-3 recol·locant algun dels seus jugadors. A l'hora de la veritat, Suso i poc més van ser els seus principals arguments. L'extrem, l'home més perillós, va fer seva la banda dreta, però tan sols va inquietar en un xut de falta que va estavellar a la tanca i amb alguna centrada que va blocar amb seguretat el porter Moragón, l'encarregat de suplir el lesionat René Román sota pals.

Llagostera i Tenerife van entendre que estaven fent un flac favor al futbol i després del descans van decidir posar una marxa més al joc. El partit es va animar i el públic ho va agrair. En només un quart d'hora es va veure

tot el que no s'havia pogut viure durant el primer temps. Ocasions i fins i tot també un gol. El primer en avisar va ser l'equip local. Falta lateral servida per Emilio Sánchez amb molta intenció i David Querol, pentinant-la amb el cap, que enviava la pilota a tocar del pal dret de Dani Hernández. La resposta, de Lozano. I per partida doble. En la primera, una rematada tova, va trobar la fàcil resposta de Moragón. En la segona, arribava la millor oportunitat per als visitants: cop de cap a centrada de Cámara i la pilota que es perdia a la drete de la porteria, a tocar del pal.

Després de l'advertència, la clatellada. El Tenerife, desaparegut durant moltíssims minuts, va despertar de cop. I de quina manera. Al minut 61, els canaris van signar un contracop de llibre conduït per Pedro Martín. L'ex del Mirandés va portar la pilota durant molts metres, va aixecar el cap i va veure l'entrada de Suso, a qui va deixar tot sol amb una gran assistència. El canari no va fallar. Va mantenir la pausa mentre entrava a l'àrea, abans d'afusellar Moragón (0-1). Alsina va reaccionar donant entrada a Benja i Pitu, però quan el Llagostera encara no havia pràcticament ni reaccionat, va arribar la segona galleda d'aigua freda. Un minut després que Germán rematés per damunt del travesser, Suso va tornar a entrar fins la cuina i de nou va batre Moragón, aquest cop amb un xut ajustat al pal (0-2).

Es complicaven les coses, i de quina manera. Calia fer el que no s'havia fet fins ara: generar perill. Poc, però en va crear als últims minuts l'equip de casa. Va ser insuficient. Pitu, de falta, va fer lluir el porter Dani Hernández. Dos minuts més tard, Benja fallava a porta buida. No era el dia del Llagostera, al que li queda molta feina per fer.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ue-llagostera/2015/09/20/queda-feina/744340.html?utm_source=rss